

JÓN PÁLSSON

fyrverandi bankafjehirðir

f. 3. ág. 1865. d. 18. jan. 1946.

HANN VERÐUR borinn til grafar í dag, og kvaddur hinstu kveðju af stórum hópi hinna mörgu vina, og til hans hugsað af fjöldamörgum, er hann þektu. Hann var einn þeirra

Reykjavíkur tók til starfa, var Jón skipaður formaður nefndarinnar, og var hann það til æfiloka.

Hann var skipaður í stjórn Hóldsveikraspítalans í Laugarnesi, og í stjórn Líknarsjóðs Íslands. Hann hefir verið for-

LONDON: Nýlega fannst í Mablethorpe, Lincolnshire, leirkrukka ein frá tímum Rómverja. Í henni voru 30 rómverskir gullpeningar. Fundur þessi var settur í British Museum.

GAMLIR PENINGAR FINNAST

— Reuter.

urðsköðun samninganna. — Talið er að við egyptsku stjórnina á þeim þess að taka upp viðræður við Breta, og kveðst reiðubúin til sömu aðstöðu og samveldisönd stjórnin vilja, að Egyptar hafi orðsendingu Egypta, og kveðst Bretar hafa svarað þessari hafi bækiðstöðvar í landinu.

London í gærkvöldi: SÁTTMÁLI sá sem Bretar og Egyptar gerðu með sjer árið 1936, verður nú endurskoðaður. Hefir egyptska stjórnin sent þressku stjórninni allt sitt á sáttmálanum og segir, að samningurinn hafi verið gerður af nauðsyn, þar sem ólíður hafi þá þegar vírst yfirvofandi. Óskar stjórn Egypta eftir gagngeðri endurskoðun á sáttmála þessum, og sjerstaklega þó, að Bretar fari með her sinn á brott úr landinu. Telur egyptska stjórnin það sýrandi fyrir þjóðarstótt Egypta, að erlendir her hafi bækiðstöðvar í landinu.

LONDON: Lögreglan í París hefir lokað skemmtistað einum, þar sem amerískir líðstoringar komu saman. — Eignandi veitingahúss þessa var tekinn höndum fyrir það að hafa selt í leyfisölu kampavín, sem Bandaríkjaherinn átti.

SKEMMTISTAD LOKAD

an næst. herjarsamkundan kemur sam- lita málið eiga sig, uns alls- Akvað nefndin að leggja til, að sviða sig umsjónarjettinum. Þær töldu þá of auðvelt að hafa landa að gæta, þar sem tekið af þeim þjóðum, sem nú þessari uppástungu var fálaga eð þær teildu sig aðila að þeim. semja þyrfti við um málin, þar

Kanadameinn stungu upp á því, að þegar meðlimur í bandagi hinna sameinuðu þjóða óski að setja landsvæði undir umsjón bandalagsins, þá skyldi hann láta aðalritara bandalagsns vita af því og gefa honum upp nöfn þeirra þjóða, sem

Erftit mál viðureignar. Sjerstök undirnefnd, sem fal mál, ákvað í dag að lýsa því fyrir, að þetta heiti ekki tekist. Mun hún tilkynna það aðal- nefndinni á morgun. Þannig virðist þetta deliumál, sem afði svo mjög fyrir landa- umsjónarnefndinni í undir- púningsstærri hennar, ekki vera nær neinni lausn, en áður.

London í gærkvöldi. Einkaskeyti til Morgunblaðsins frá Reuter. Eftir Khalek Queresi. KOSNINGU umsjónarráðs hinna sameinuðu þjóða, er nafna á umsjón með hinum ýmsu landsvæðum, er sameinuðu þjóðirnar skulu annast, verður því nær áreiðanlega áttur saman vestanahats seinnar á þessu ári. Einnig verður því frestað að setja á fót stofnun, er hafi umsjón með svæðum hins fyrri þjóðabandalags.

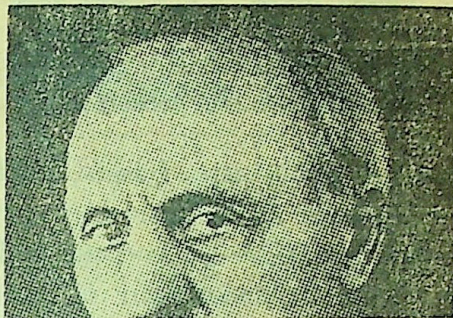
ur saman einuðu þjóðanna kemur all

Minningarorð:

Jón Pálsson bankaféhirðir

LÍKAMI JÓNS PÁLSSONAR verður greftraður í dag. Jón Pálsson var fæddur í Syðra-Seli, Stokkseyrarhreppi í Arnassýslu, 3. ágúst 1865.

Foreldrar hans, Margrét Gísladóttir og Páll Jónsson, voru mestu merkishjón, valinkunn, vel ættuð og af söng-

Hv
þu
H
da

eltir mig. Hvar er ég?
Þu, þu æ nú man ég allt, þu
eltir mig. Hvar er ég.

ur maður kemur að
Kata talar í óræði:
ga, komast þurt frá hon-

manninn. Maðurinn féll við, sem á eftir honum voru, svo að og létu lífið!
Aftur heyrði drengurinn þá við einn strákling! Förunu nú a hans!
Og með sama byrjunu þeir á við, hver á fætur öðrum. En fyrir að losa um ísmolana, og fyns þar við ísbrúna, lét hann og kom þannig öllum þeim fyrir upp á jakann í þetta skipi sem

nuð, helt aftrám vegginn upp að um var John, fór yfir móana og na. Þegar þeir komu upp á háskýla þeim fyrir storminum, og ni, hrösuðu um steina og kjarr, umall, hvorki með föður sínum né af undarlegum æsingi, hálfgjörvi sambandi við námunu, eða reiðu stafaði af þessari þarattu við elskaði hann og þetta gat hann ar sjörin, sem kastadist upp að Andríf-höll, og þar var Fanney jóðið. Nú heyrði hann sjaltur sjávlegt eða reidilegt hljóð, heldur Mennirnir fyrir aftan hann voru

Þau ólu upp fósturbörn og reyndust þeim sem beztu foreldrar. Guðný Torfadóttir og Ragnar bróðir hennar komu til hjónanna á 4. og 5. ári. Frú Guðný hefur alla tíð verið hjá þeim, en Ragnar fór fullorðinn utan og dvelur erlendis. Frú Guðný er gift Kristni Vilhjálmsyni. Eiga þau telpu, þriggja ára, sem ber nafnið Anna Sigríður.

Litla Anna hefur verið sannkallaður sólargeisli á heimilinu og eldri hjónunum til mikillar gleði, svo barngóð og elskurík sem þau bæði voru.

Allra sannglaðastur var Jón Pálsson á heimili sínu, þegar hann sat við hljóðfærið sitt, lék fegurstu lögin og baðaði sál sína í regni og sólskini tónanna.

Síðustu árin kenndi Jón mikils lasleika, en gekk þó að sínu eins og ekkert væri, sat fundi og ferðaðist, ef þörf krafði. Hann lagðist rúmfastur seinast í nóvember síðast liðnum og andaðist á hádegi 18. þessa mánaðar.

Aldrei mælti hann æðruorð í legu sinni og tók því ókomna með sigurvissu í sólbjarma trúarinnar og óbifanlegu trausti á stjórnanda lífsins.

Hallgrímur Jónsson.

Jón Pálsson

fyrv. bankagjaldkeri.

MINNINGARORÐ

Hann lézt að heimili sínu hér í Reykjavík hinn 18. f. m. á 81. aldursári (f. 3. ág. 1865).

Flest blöð landsins hafa minnst þessa ágætismanns.

Kirkjublaðið vill einnig geyma minningu hans. Hann var kirkjuvinur mikill alla æfi, og vann mikið og gott verk í þjónustu kirkjunnar á sviði söngsins, bæði með organista- og söngstjórastarfi sínu og með því að innleiða ný og falleg sálmalög í kirkjum þeim, sem hann starfaði við.

Jón Pálsson.

Jón Pálsson var fósturfaðir Páls tónskálds Ísólfssonar, frænda síns, og studdi hann vel og drengilega á námsbrautinni. Bræður Jóns og fjöldi frænd-

43.

Jón Pálsson var mannvínur og lét mjög mörg mannúðarmál til sín taka og líknarmál. Hann átti þrá eftir að líkna þeim, sem sjúkir voru og var einn af forgöngumönnum að stofnun Sjúkrasamlags Reykjavíkur. Hann var barnavinur mikill og undi sér með afbrigðum vel í hópi barna. Starfaði hann mikið fyrir börnin og æskulýðinn frá því fyrsta og var barnakennari á fyrstu starfsárum sínum.

Hann hafði næmt auga fyrir öllu böli og var fljótur til hjálpar og brást drengilega við, er til hans var leitað á erfiðleikastundum. Hann sýndi fallega í verki þrá sína eftir að hjálpa ofdrygkjumanninum og rétta honum hjálparhönd.

Jón Pálsson var átthaga- og ættjarðarvinur. Árnessýsla var honum eins og fagur æfintýraheimur. Og tryggð hans yfirgaf aldrei þá, sem honum voru þar samferða. Hann var fræðimaður og fékkst mikið við ritstörf alla æfi, enda létur hann eftir sig handrit í fjölda bóka.

Kvæntur var Jón hinni ágætustu konu, Önnu Adolfsdóttur, sem í hvívetna reyndist honum sannur vinur. Lífir hún mann sinn.

S. S.

Sigurgeir Sigurðsson
biskup

JÓN PÁLSSON

fyrirv. bankaféhirðir.

Jón Pálsson fæddist 3. ágúst 1865 og andaðist 18. janúar 1946. Hann varð starfsmaður Landsbanka Íslands árið 1910 og gjaldkeri bankans 1912–1928, er hann sagði því starfi lausu vegna heilsubilunar.

Þótt Jón nyti aðeins lítilfjórlegrar barnaskólamenntunar, varð hann þó prýðilega menntaður maður snemma á aldri og jók stöðugt við menntun sína alla ævi. Maðurinn var ágætlega gáfaður, fróðleiksfús og stálminnugur. Eftirtekt hans á því, er fram fór, var frábær, og hann var fádæma mannglöggur, þekkti og mundi nöfn og ættir þúsunda manna eldri og yngri. Oft þekkti hann börn aðeins á svipnum, vissi hverrar ættar þau mundu vera.

Faðir Jóns var Páll Jónsson hreppstjóri og móðir hans Margrét Gísladóttir. Ætt þessi er gáfuð mjög og listfeng. Dr. Páll Ísólfsson er bróðursonur Jóns og mun það vera Jóns verk, að sá frábæri listamaður hlaut þá menntun, sem honum sæmdi.

Jón Pálsson var brjóstgóður maður og mikill vinur smælingja, manna og dýra. Eru það fagrar dygðir og eftirbreytnisverðar. Vafalaust hefir hann sáð mörgum góðum frækornum í sálir unglunga með dýraverndunarstarfi sínu. Vinur var Jón tryggur, þar sem hann tók því, og sparaði þá hvorki fé né fyrirhöfn, er þurfti að hjálpa. Þar var engin hálfvelgja. — Jón var geðríkur nokkuð og viðkvæmur maður.

Jón lék vel á orgel og verzláði lengi með hljóðfæri. Aldrei seldi hann annað en vönduðustu vöru frá kunnum verksmiðjum og var afar áreiðanlegur í viðskiptum.

Mjög framarlega stóð Jón Pálsson í ýmsum félögum. Hann var stofnandi Sjúkrasamlags Reykjavíkur og formaður þess frá

upphafi (1909), þar til tryggingarfélag var stofnað samkvæmt lögum, árið 1935.

Bindindismaður á vín var hann alla ævi. Var áhugasamur í baráttunni gegn áfengisbölinu og sýndi það í verki, er hann, ásamt konu sinni, gaf 20 þús. kr. til stofnunar hælís fyrir drykkjusjúka menn. — Hann var formaður Barnasumardvalarfélags Oddfell-owa og lét sér mjög annt um það, eins og raunar öll þau störf, er hann tókst á hendur. Mörg fleiri störf Jóns í félags- og menningarmálum mætti telja og verður efalaust gert annars staðar.

Þá eru enn ótalin hin miklu ritstörf Jóns Pálssonar. Lengi ævi safnaði hann ýmsum fróðleik og gamansögum. Mun það safn allmikið. Enn hefir aðeins ein bók verið gefin út af því safni, eða fyrsta heftið af því, „Austantóru“, en vonandi er að útgáfunni verði haldið áfram. —

Árið 1895 kvæntist Jón Önnu Sigríði Adolfsdóttur, mætri og góðri konu, er lifir hann. Varð þeim ekki barna auðið.

Jón var sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

P. J.

Þorsteinn Jónsson
= Þórir Bergsson, skáld